

Сведения, получени от КАМЕН КАЛЧЕВ на 12 юни 1975 г.

Още преди обсъждането на романа "Тютюн" в Писателския съюз Димов ми показва писмото на Червенков. Беше много разтревожен от създалото се отношение. Съветваше се дали да му даде гласност. Аз бях за това да се знае за това писмо. Той обаче се въздържа. Червенков после беше много разсърден от това, че романът е критикуван така след неговата преценка.

Димитър Добрев има у себе си писма на читатели до Димитър Димов и положителната рецензия на П. Зарев за романа, дадена на времето на издателство "Народна култура".

Димов не обичаше френския език. Един ден ме посъветва, ако искам да уча език, да се ориентирам към английския. Английският език бил мъжествен, език на дълбоката мисъл. А френският - салонен език.

Спасуна

Когато ставаше въпрос за Жиршарж Димов ми е казвал, че в Дупница имало такава жена, която му е правела впечатление като витална личност. Питаше се защо работничката трябва да бъде обезателно революционерка. Казвал ми е също, че когато е създавал образа на Макс е имал предвид Емил Шекерджийски и хора като него. Жената на Шекерджийски се казва Сибила /Сибила Радева/. Димов много харесваше това име и много обичаше дъщеря се Сибила. Когато пътувахме за Гърция ми е говорил с голяма любов за нея. И същевременно с голяма тревога, защото била много буйна.

У Димов имаше подчертан страх да не сгреши партийно. Дори отиваше до там, че питаше Ив. Мартинов за много неща.